

26.04x31.13	1/2	עמוד 20	גלובס - כותרת	26/11/2018	66114803-9
בוטע סגור - ראש החטיבה למשפט פלילי וקרימינולוגי - 26330					

בעקבות מותה של עובדת בחברה של לב לבייב: כך שוברים חוקרי המשטרה את הנחקרים החלשים

"צעקות בווליום בלתי־נסבל, שקרים על מצב הראיות ואיום שהנחקר לא יראה את ילדיו"

פרשת עובדת החברה של לב לבייב הציתה מחלוקות וגרסאות שונות • אל החברה שמיהרה להאשים את המשטרה, הצטרפה גם המשפחה, בטענה כי על המנוחה הופעלו לחצים קשים ובלתי־מידתיים מצד גורמי החקירה • הגם שמוקדם לקבוע מסמרות בעניין, סנגורים בכירים וחוקרים בכירים לשעבר חושפים את שיטות החקירה שנועדו לשבור את הנחקר: איום בעונשי מאסר ממושכים, חילוט רכוש ועוד / מתן ברניר

צילום: איל יצחק

חמישה ימים לאחר המקרה הטראגי שאירע בבורסת היהלומים בר"ג עדיין מלווים יותר סימני שאלה מאשר סימני קריאה את הנסיבות שהובילו מנהלת השבונות בחברת היהלומים "LLD" שבבעלות לב לבייב, אם לשלושה בשנות ה-40 לחייה, ליפול אל מותה מקומה 10 בבניין. פרטי האירוע הטראגי נחשפו בערוץ 10 ע"י העיתונאית, איילה חסון. מה שברור בשלב הזה הוא קיומו של קרב גרסאות משולש בין המשפחה, למשטרה ולי-LLD. אם בהתחלה היה נדמה כי החברה והמשפחה נמצאות פחות או יותר בחזית אחידה מול המשטרה, הרי שבנקודה זו כבר ברור כי לפנינו מערכת יחסים מורכבת הרבה יותר.

על מספר עובדות אין כל מחלוקת. העובדת נחקרה באזהרה בימים שלפני מותה על־ידי היחידה הארצית לחקירת פשיעה בינלאומית (יאחב"ל), כחלק מפרשת "הילום שחור", שבמסגרתה נחשפת מעורבות של החברה, מספר בני משפחה לבייב ומספר עובדים ועובדים לשעבר בחברה בהברחת יהלומים והלבנת הון בהיקף של למעלה מ-300 מיליון שקל. כולם מסכימים כי חלקה של החשודה המנוחה בפרשה הוא משני ביותר. עוד מוסכם, כי חקירתה של המנוחה באזהרה, כלומר כחשודה ולא רק כעדה, ארכה כשעתיים, וכי בעלה היה בזמן זה בקשר עם המשטרה.

עוד מסכימים כולם, כי החשודה לא נועצה עם עו"ד לפני או במהלך החקירה, אך בהקשר זה קיים בכל זאת פער בין טענות החברה לממצאי חקירת המשטרה ודברי המשפחה. עוד שכבר ביום מותה של העובדת, מיהרה החברה להפנות אצבע מאשימה כלפי המשטרה בטענה כי המנוחה החשודה לא נועצה עם עו"ד, הרי שבעלה של המנוחה סיפר כי חוקר המשטרה שהתקשר אליו בזמן חקירתה, הציג לו לשכור עו"ד. הבעל אף ציין שהחוקר עשה זאת בעודו צורח ומפחיד אותו מפני ההשלכות שעוללות להיות לחקירת אשתו. כל זאת, לטענת הבעל, נעשה בנוכחות אשתו וכשהיא נלחצת מהתנהלות החוקר. ל"גלובס" נודע כי גם חוקרי המשטרה אישרו שהוצע למנוחה להיוועץ עם עו"ד וכי הם פנו לבעלה של המנוחה בנוגע לכך במהלך חקירתה.

לחצים בלתי־מידתיים

אולם נדמה כי הפער המרכזי ביותר בין החברה לבין משפחת המנוחה נוגע בשאלה אם האחרונה שמה קץ לחייה.

בעלה של המנוחה ובני־משפחתה ממשיכים לדחות מכול וכל את הטענה, שלפיה המנוחה קפצה למותה. בסוף השבוע דווח בערוץ עשר כי המשטרה סבורה שהמנוחה טיפסה על כיור בחדר השירותים של הקומה, השתחלה דרך חלון השירותים הקטן וכך קפצה למותה. מעבר לתהיות שעולות ביחס לשאלה עד כמה סביר שמי שנפשה סוערת ומוגדרת על־ידי בני משפחתה וקרוביה כ"פחדנית", מסוגלת לנהוג באופן החלטי וחודר מטרה, כפי שנדרש ממי שמתפס ומשתחל לחלון קטן כדי לקפוץ אל מותו - לא ניתן להתעלם מדבריו קודעי הלב של בעלה של המנוחה, שמסרב בכל תוקף לקבל את האפשרות שרעייתו מסוגלת לעולל דבר כזה לעצמה ולמשפחתה. עוד טוען הבעל, כי רעייתו קבעה להיפגש עמו באותה שעה שבה נפלה, וכי היא ערכה תוכניות לסוף השבוע ותחילת השבוע הנוכחי. לא היה דבר שיכול היה לרמוז, מספר הבעל, כי המנוחה תשים קץ לחייה.

"המשטרה מפעילה לחץ על החוליות החלשות ביותר. זרים, עולים, אנשים נורמטיביים, שלא לומר תמימים, כדי לגייס עדי מדינה. הבעיה מחרیפה לאור דבקותה בראיות מחדרי החקירות"

בנקודה אחת מרכזית מסכימות לחלוטין הן המשפחה והן החברה - והיא כי על המנוחה הופעלו לחצים קשים ובלתי־מידתיים מצד גורמי החקירה. ממצאי הבדיקה של המשטרה, לעומת זאת, מעלים כי לטענת גורמי החקירה חקירתה התנהלה "בנינוחות". נראה כי המפתח להבנת האירוע נמצא באותם 40 דקות שעברו בין יציאתה של המנוחה את עבודתה לכיוון תחנת הרכבת, בדרך לפגוש את בעלה, לבין המועד שבו נפלה אל מותה. לטענת LLD, המנוחה קפצה אל מותה לאחר שקיבלה טלפון המזמן אותה לחקירה נוספת. לטענת המשטרה, המנוחה לא זומנה לחקירה נוספת. בעלה של המנוחה סיפר כי אינו מודע לשיחה שקיבלה אשתו מהחוקרים זמן קצר לפני מותה. מכיוון שלפי הידוע הטלפון של המנוחה שרד את הנפילה ונמצא בידי

המשטרה, ולאור העובדה כי אזור הבורסה בר"ג מרושת במצלמות - סביר כי לפחות חלק מסימני השאלה הרבים האופפים כעת את הפרשה יחלו להיעלם בתקופה הקרובה (ראו מסגרת). בעלה של המנוחה טוען להתנהלות קשה של המשטרה כלפי אשתו. לדבריו, החוקרים צעקו עליה, איימו עליה, והתנהגו אליה בכרסמיות. גם חברת LLD טוענת כי הגיעו לידה עדויות שלפיהן המנוחה סבלה מלחצים בלתי־מידתיים בחקירתה.

בשבוע שעבר סוקרו ב"גלובס" הביקורות הקשות שהעלו סנגורים המייצגים חשודים בפרשת "הילום שחור" נגד התנהלות המשטרה בחקירות, וכן הובאו דברי הביקורת הקשה שמתח על כך שופט המעצרים בבית המשפט השלום בראשל"צ, גיא אבנון, בשרי הזדמנויות שונות. הביקורת הקשה ביותר שמתח אבנון נגעה לכך שהיחידה החוקרת מנעה מפגש של חשוד עם באת־כוחו. התנהלות היחידה החוקרת הייתה שערורייתית... היחידה החוקרת לא טרחה להפנים את זכויות היסוד של החשוד, קבע אבנון. הביקורת הקשה של ביהמ"ש על התנהלות המשטרה בפרשה, כמו גם הטענות הקשות שמעלה בעלה של המנוחה, מציפות מספר שאלות קשות. כך, למשל, עולה השאלה אם המשטרה אכן מתנהלת עם חשודים בעבירות כלכליות טהורות בהתאם לדין וברגישות הראויה? האם על נחקרים מופעל לחץ בלתי סביר? והאם המשטרה "לא רואה בעיניים" מתוך רצון לספק תוצאות בחקירות המנוחות על־ידיה, עד כדי רמיסת זכויות בסיסיות של חשודים? פרופ' בועז סנג'רו, מרצה במרכז האקדמי למשפט ולעסקים ובמכללה האקדמית ספיר, כותב במאמרו רבות על רמיסת זכויות חשודים. "מקריאת פסקי־דין רבים עלי לציין, בצער, שחוקרי המשטרה לא תמיד נוהגים בהתאם לדין, ולעיתים קרובות אינם נוהגים ברגישות הראויה - לא עם חשודים ואף לא עם ירדים", מציין סנג'רו. לדעתו, משטרת ישראל נוהגת כחזרות מטרה באופן שעלול לגעת להיות מוגזם ולפגוע בזכויות הפרט. "החקירה מתגמדת אל מול החיים שאברו. חקירת המשטרה איננה חזות הכל אלא רק אמצעי כדי להתחקות אחר האמת. לעתים נראה שחוקרי המשטרה הופכים את היוצרות וטועים לחשוב שהחקירה היא העיקר והחיים שמעבר

לה שוליים ונועדו לשרת את החקירה. כמובן שחיי אדם חשובים מהחקירה המשטרית, אין כאן דילמה של ממש, כי בשיטות חקירה פסולות גם לא מגיעים לאמת", מבהיר סנג'רו. סנג'רו מבקש להרחיב את זווית הראייה שממנה נבחן המקרה הטראגי של החשודה המנוחה. "הצטברו מקרים רבים שבהם דווח על שיטות חקירה פסולות, וסביר להניח שמדובר רק בקצה הקרחון הבולט מעל המים, כשרובו שקוע ונסתר", הוא אומר. "כך, למשל, יש לבקר את הקלות הבלתי־נסבלת של המעצר במדינת ישראל. ברומה, יש לבקר שיטות חקירה שבהן מאיימים על עדים בכך שיאשמו בעבירות ויהיו צפויים למאסר אם לא 'שתפו פעולה' ויפילילו את החשודים". לדעתו של סנג'רו, יש צורך ברוויזיה מקיפה ככל הנגע לאופן שבו המשטרה מנהלת את חקירותיה. "החקירה צריכה להיות מגוונת ומתחכמת ופתוחה ולא כמקובל כיום - מניחים שהחשוד אשם, מתמקדים בחיפוש ראיות להפלתו, ומשקיעים את עיקר האנרגיה בניסיון לגבות ממנו הודאה", אומר סנג'רו. "ההודאה היא ראייה בעייתית מאוד, משום שהמחקרים החדשים מוכיחים שגם חפים מפשע מודים, למשל בעקבות לחצים פסיכולוגיים שמפעילים חוקרים (כגון כשהם משקרים לנחקר שיש נגדו ראיות חזקות); משום שלשופטים אין

כלים להבחין בין הודאות אמת להודאות שווא; משום שהדין הישראלי מסתפק בהודאה לשם הרשעה (בצירוף "דבר מה נוסף" קל כנוצה); ומשום שהחוקרים מלמדים את הנחקרים בשאלותיהם פרטים מזירת הפשע שלאחר מכן נחשבים על־ידי השופטים ל"פרטי חקירה מוכמנים" שאם הנחקר ידע, כנראה שהוא קשור לפשע".

"התאבד בגלל חקירה"

כמו לפרופ' סנג'רו, גם לעו"ד ענבל רובינשטיין, לשעבר הסנגורית הציבורית הארצית, טענות קשות נגד התלות הגבוהה של מערכת אכיפת חוק בראיות שהושגו בחדרי החקירות. "המשטרה מפעילה לחץ על החוליות החלשות ביותר. זרים, עולים, אנשים נורמטיביים, שלא לומר תמימים, כדי לגייס אותם כעדי מדינה", מציינת רובינשטיין. "הבעיה מחריפה במיוחד לאור דבקותה של המשטרה בראיות שמושגות בחדרי החקירות, כמו הודאות מחשודים והודעות ממתלוננים, כאשר ההסתמכות על ראיות חיצוניות ומדעיות אינה משמעותית.

"שבירת החוליות החלשות נעשית בעזרת צעקות בווליום בלתי־נסבל, שקרים אודות המצב האובייקטיבי של הראיות כדי ליצור תחושה שהנחקר

26.85x32.57	2/2	עמוד 23	גלובס - כותרת	26/11/2018	66114874-7
בועד סגור - ראש החטיבה למשפט פלילי וקרימינולוגי - 26330					

"צעקות בלתי נסבלות"

המשך מעמוד 20 <<

מסובך עמוק ואין לו מפלט אלא להודות אן להפיל אחרים, הפעלת מדובבים שמטעים את הנחקר העצור ועוד. לדברי רובינשטיין, הדוגמאות להשפעה ההרסנית של התנהלות המשטרה רבות. כך, למשל, מזכירה רובינשטיין את המקרה העגום בעניינו של ר"ר דיוויד וינר, סגן הסנגורית הארצית, ששם קץ לחייו לאחר חקירה משטרתית קשה שעבר.

וינר היה מעורב בייצוגו של יצחק זויאשווילי, אסיר שהורשע בסיוע להריגה, בבקשתו לקבל משפט חוזר. בקיץ 2004 נרצח השופט עדי אור ברכבו, שם גם נמצא פתק שבו נכתב: "שחררו את יצחק זויאשווילי שידוע לכם שהוא חף מפשע". חקירת רצח השופט אור הובילה למסקנה כי זויאשווילי היה זה שיוס את הרצח, בתקווה להשיג עסקת טיעון שתאפשר את שחרורו מהכלא. לקראת סוף 2004, הוחלט לחקור את וינר שלא באזהרה, בין היתר, בשל יירוט שיחת טלפון שערך עם זויאשווילי. בחקירתו, סירב וינר לדבר על תוכן השיחה שלו עם זויאשווילי בשל חיסון עו"ד-לקוח. "ד"ר דיוויד וינר היה סיגור מחונן ועובד מדינה בכיר. הוא נחקר כעד, ללא אזהרה, על לא עוול בכפו, באופן משפיל ומאיים, תוך ניסיון להטעותו לגבי חיסון עו"ד-לקוח", טוענת רובינשטיין. "החקירה המשטרתית הקשה שעבר היוותה אחת הסיבות המרכזיות להחלטתו לשים קץ לחייו".

לרובינשטיין דוגמאות רבות למקרים שבהם זוכו חשודים שעברו חקירות קשות, תוך שביהמ"ש מותח ביקורת קשה על התנהלות המשטרה. לדבריה, "יש, למשל, את המקרה של אלישע חייבטוב שזוכה לאחרונה בעקבות חקירה פוגענית ומדובב לא אמין, וגם את עניינו של ולנטין טוקילה, שהודה הודאת שווא והפיל את יוסי זוהר כ'שותף' לרצח שכלל לא התרחש. שניהם זוכו, עם ביקורת קשה של בתי המשפט על התנהלות החוקרים בעניינם".

"צעקות - לא יעיל"

תנ"צ בדימוס עו"ד זיוה אגמי-כהן, לשעבר ראש היחידה הארצית לחקירות הונאה במשטרה (יאח"ה) וכיום סנגורית בתחום עבירות הצווארון הלבן ועבירות כלכליות במשרד אגמי-כהן-סבג ושות', מכירה את חררי החקירות הן כחוקרת בכירה והן מצד לקוחותיה.

"כל אדם נורמטיבי שמקבל הזמנה לחקירה נלחץ, אפילו אם הוא מזומן בתור עד ולא בתור חשוד, ואפילו אם הוא משוכנע לגמרי שהוא חף מפשע", מציינת אגמי-כהן. היא מוסיפה כי המשטרה גם לא מיידעת את הנחקר על הסיבה שבגינה הוא נדרש להתייצב לחקירה, מה שזוראי לא מקל על הלחץ שבו שרוי הנחקר בעת חקירתו.

"הכל תלוי באיזה סטטוס רגשי מגיעים לחקירה. המשטרה והחוקרים לא תמיד יכולים לדעת אם מי שיושב מולם מסתיר משהו. יש מספר שיטות לערוך חקירה, אבל בסופו של דבר זה לא משנה אם הנחקר הוא מנכ"ל או עובד פשוט - חשוד הוא חשוד. אין דרך לדעת מראש, וכל חוקר רוצה להגיע לחקר האמת",

מסבירה אגמי-כהן.

אגמי-כהן מציינת כי "צריך לדעת להתאים את הנחקר לחוקר. יש חוקרים אגרסיביים יותר ופחות", אך באותה נשימה היא גם קובעת כי שיטת חקירה של צעקות והפחדות, כמו שטוען בעלה של המנוחה שאירע במקרה שלה, כמעט אף פעם לא משיאה תוצאות חיוביות. "חוקר מקצוען לא צריך בכלל להגיע לסיטואציה כזאת. עדיף לחוקר שיחקר בצורה מתחכמת, מניפולטיבית, וכך יוכל לגרום לנחקר לספר את האמת שתקדם את החקירה. כמעט אף פעם צעקות הן לא שיטה יעילה", היא אומרת. במקרה של המנוחה, משערת אגמי-כהן, הייתה מעורבת דילמה קשה. "ברור מהדברים שמספרת משפחתה של המנוחה שהיא הייתה בין הפטיש לסדן", היא מסבירה. "ייתכן שהיא מצאה את עצמה מתוסכלת בתוך קונפליקט נוראי. אולי היא הייתה צריכה לבחור בין המעסיק שלה לאמת. זו לא פעם ראשונה שאני רואה דילמה כזו אצל חשודים". אגמי-כהן מציעה גם פתרון פרקטי לטענות החוזרות ונשנות ביחס לחץ שמופעל על חשודים בחקירות. "יש לאפשר לעורכי-דין להשתתף בחקירה. כל העת עולות טענות על התנהלות המשטרה בחקירות, ולכן אני חושבת שנוכחות עורך-דינו של החשוד בחקירה יכולה רק להועיל. אני מודה שכשהייתי במשטרה חשבתי שזה יכול להזיק

"כשבת לחקירה אדם עם עמידות נפשית נמוכה יותר, הוא מאמין לכל מילה שיוצאת לחוקר מהפה - מבחינת נחקרים רבים המשטרה מייצגת את המדינה, וזה יכול לאיים מאוד"

לחקירה, אבל היום כשאני רואה את שני הצדדים, אני חושבת אחרת", מספרת בכנות אגמי-כהן.

עו"ד דרור מתתיהו, כיום ראש מחלקת עבירות צווארון לבן במשרד פישר-בכר-חזוול-אוריון ושות' ולשעבר פרקליט במחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה מכיר היטב ומקרב את שני הקטבים הרלוונטיים לדיון, ומצביע על בעייתיות מסוימת בהתנהלות של המשטרה. במהלך תקופתו בפרקליטות, ליווה מתתיהו מקרוב חקירות של יחידה להב 433 במשטרה, ואילו כיום הוא מייצג חשודים מרכזיים בפרשיות מרכזיות ומתוקשרות הנוגעות לעבירות צווארון לבן. בין היתר, מייצג מתתיהו את אחד החשודים בפרשת "הלוואה שחורה".

לטענת עו"ד מתתיהו, חקירת עבירות צווארון לבן דורשת תחכום רב, ולרוב מתגלה כעניין מורכב וקשה. "לרשות החוקרת קשה מאוד להגיע לממצאים בעבירות צווארון לבן אם היא לא מנהלת חקירה מתחכמת וערמומית. עברייני צווארון לבן הם לא אנשים פשוטים בחשיבה. גם העבירות מתחכמות", הוא מספר. "מצד שני לאותם מנהלים ואנשים מתחכמים יש עובדים זוטרים.

העובדת המנוחה. סימני שאלה רבים צילום: תמונה פרטית

אותם קל יותר לחקור, ואפשר לייחס להם עבירות פחות מורכבות. לפעמים הידיעה שלהם היא ברמה ממשית ולפעמים ברמה של עצימת עיניים". בהתייחס לחקירה המתנהלת בימים אלה בעניין פרשת "הלוואה שחורה", מבקש עו"ד מתתיהו לשים לב להצהרת המשטרה כבר מהשבוע השני לחקירה, שלפיה חברת LLD התנהלה כמעין ארגון פשע. "אני לא חושב שהמקום של המשטרה הוא לצאת בהצהרות שהמשמעות שלהן היא משפטית", אומר עו"ד מתתיהו. "אתם רשות חקירה, לא רשות שופטת. המשטרה הצהירה שהחברה מתנהלת כמו ארגון פשיעה ובאותה נשימה ביקשה מביהמ"ש ימי מעצר נוספים, בטענה שהיא זקוקה לזמן נוסף כדי לעבור על חומרי החקירה שנאספו. יש בזה טעם לפגם".

המשטרה מסמנת מטרה

עו"ד מתתיהו סבור כי הבעיה בהצהרות כאלה של המשטרה חודרת גם אל חדר החקירות. "זה כאילו יש מטרה, ועכשיו רק צריך להגיע אליה. כך יוצא שכל החקירה מוטה לכיוון מסוים, והחוקרים לא מחפשים ראיות שיכולות להעיד אחרת" הוא מציין. "כשהמשטרה מסמנת מטרה ועושה הכול כדי להגיע אליה, היא עלולה לשכוח בדרך שעליה לפעול בדרך לגיטימית ששומרת על הזכויות הבסיסיות של הנחקר".

עו"ד מתתיהו מודגיש בפני "גלובס" שאין לו כל מידע על חקירת החשודה המנוחה, אך סיפר את מה שידוע לו מניסיונו בנוגע לשיטת ההפחדה שבה נהגים לעיתים חוקרי המשטרה. "חוקרים טורחים להגיד לחשודים שהעבירות שבגנין הם נחקרים הן עבירות עם עונשי מאסר ארוכים מאוד, שהרכוש שלהם ייתפס ויחולט לצמיתות, ושהם לא יראו את הילדים שלהם תקופה ארוכה", מספר מתתיהו.

"זו השיטה. אני שומע את זה מהמון נחקרים. אדם בעל כושר עמידה נפשית יודע איך להתמודד עם זה, יודע שיש לו עו"ד שיילחם עבורו. אבל כשבא אדם אחר, עם עמידות נפשית נמוכה יותר, הוא מאמין לכל מילה שיוצאת לחוקר מהפה - מבחינת נחקרים רבים המשטרה מייצגת את המדינה, וזה יכול לאיים מאוד. כך נוצר מצב שנחקרים רואים רק שחורות ולא רואים שום מפלט אחר".

לצד זאת, מבקש עו"ד מתתיהו להדגיש, יש לזכור כי מרבית החוקרים בלהב 433 מתנהלים על-פי דין. מהמשטרה לא נמסרה תגובה עד סגירת הגיליון. ●

סימני השאלה בפרשה / אלה לויז'נריב

1 מי הפעיל לחץ על העובדת - המשטרה או גורמים בחברת LLD?

למה עולה השאלה? בעוד גורמים ב־LLD מיהרו להפנות אצבע מאשימה למשטרה, בטענה שהפעילה לחץ בלתי-ימיתתי בחקירה; במשפחת המנוחה וכן גורמים שונים ב־LLD מפנים את החשד דווקא לגורמים בחברה, שלטענתם הפעילו לחץ על עובדים שלא לחשוף את פעילות החברה.

איך מסירים את סימן השאלה: צפייה בקלטות החקירה והמשך גביית עדויות מהעובדים.

2 מי התקשר לעובדת בעודה צועדת לתחנת הרכבת?

למה עולה השאלה? חבר שצעד עם המנוחה לתחנת הרכבת מסר לכאורה כי היא קיבלה שיחת טלפון מגורמי החקירה בדרכה לתחנה. במשטרה טוענים כי לא נעשתה כל שיחה כזאת לחשודה, וכי היא לא זומנה לחקירה נוספת.

איך מסירים את סימן השאלה: הוצאת פלט שיחות.

3 מדוע חזרה המנוחה למשרדי LLD בבורסה, ומדוע עלתה לשירותים בקומה 10 ולא לשירותים בקומה 9 שבה עבדה?

למה עולה השאלה? צילומי האבטחה בבניין שבו עבדה המנוחה, מלמדים לאן הלכה, ואולם אין הסבר לשאלה מדוע חזרה מהרכבת לבניין הבורסה. זאת, בזמן שבעלה ממתין לה בתחנת הרכבת בראשל"צ, לאחר שקבעו להיפגש שם.

איך מסירים את סימן השאלה: שאלה זו יכולה להיוותר ללא מענה, כיוון שכפי הנראה המנוחה לא שוחחה עם עוד אדם מאז שיחת הטלפון המסתורית שקיבלה בדרכה לרכבת. ייתכן שהאדם שעמו שוחחה בשיחה זו, יכול לשפוך מעט אור על הנושא, ואולם טרם נמצא אותו גורם.

4 האם הייתה עם המנוחה אישה נוספת במשרדי LLD טרם נפילתה אל מותה?

למה עולה השאלה? בני-משפחת המנוחה קיבלו, לדבריהם, שתי גרסאות מהמשטרה - גרסה ראשונה שלפיה הייתה אישה נוספת בקומה, וגרסה שנייה שלפיה צילומי האבטחה בבניין מראים כי המנוחה הייתה לבדה.

איך מסירים את סימן השאלה: בחינת צילומי האבטחה והצגתם לבני-המשפחה במלואם.

5 האם העובדת נטלה את חייה או שמישהו דחף אותה מהחלון?

למה עולה השאלה? בני-המשפחה טוענים בתוקף שאין כל אפשרות של התאבדות, וכי לפי השיחות וכל הסימנים, המנוחה לא נטלה את חייה; בנוסף עולה התהייה של בני-המשפחה כיצד המנוחה, שהייתה פחדנית ורעדה למראה דם, הביאה את עצמה למצב שבו היא קופצת מבעד לחלון צר וקטן. תהייה נוספת היא: מדוע קפצה המנוחה עם התיק והטלפון הנייד. מנגד, אם לא היה אדם נוסף בקומה שבה שהתה המנוחה, האפשרות שמישהו דחף אותה אינה קיימת.

איך מסירים את סימן השאלה: ישנן מספר פעולות חקירה שיכולות לצמצם או אף להפריך את החשד של המשפחה: בחינת צילומי האבטחה ובדיקה אם היו סימני מאבק על גופתה של המנוחה.

חזקת החפות

כל החשודים בפרשת הברחת היהלומים הם בגדר חשודים בלבד במעשים המיוחסים להם. מדובר בשלב מקדמי בהליך הפלילי, ולכן הם חפים מפשע, כל עוד לא הורשעו בדין.